

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bibliotheca Rhetorum

In quo Causae Forenses, Liber Epistolarum, Liber Fabularum, Et
Oratiunculae

Le Jay, Gabriel François

Ingolstadij, 1726

Cervus ad fontem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71049](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71049)

CERVUS AD FONTEM.

AD fontem Cervus sitim cum restingne-
ret, lympharum in speculo vidit effigiem
suam. Miratur ultrò capitis pulchrum
decus, & sua laudat cornua; sed flexis in pedes
oculis displicuit fero nimia crurum exilitas.
Dum queritur, & ipsos etiam inculcat Deos;
en! è propinquo venatores ingruunt, Canumque
cornuumque auditur sonus. Extemplo dare se
Cervus in pedes, & densum, quò vis adigit,
nemus ingredi. Hic per salebras pèrque sylva-
rum abdita, dum crura bellè explicat nullo re-
tardatus obice; implexa patulæ cornua hærent
arbore, necluntque frustra luctanti moras. Nam
quantò tendit se expedire fortius, tantò se ma-
gis implicat. Interea quaquaversum erumpunt
Canes, miseramque lacerant belluam. Tum
Cervus moriens, nã mihi meritò obtigit, quam
patior hodie, calamitas! Referre gratias pro
cruribus debueram, & ægrè capitis ornatum
pati.

EPIMYTHION.

*Quod amatur impensius, illud plerum-
que gravius officit.*

CANIS, VULPES ET LEPUS.

Dum cursu Vulpem pertinax urget Canis,
& notas ad artes frustra fugientem occu-
pat; sensit dolosa Vulpes moriendum
sibi,

Q5

sibi,